

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/2247

z dnia 10 listopada 2025 r.

w sprawie środków zapobiegających zadomowieniu i rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii *Candidatus Liberibacter africanus*, *Candidatus Liberibacter americanus* oraz *Candidatus Liberibacter asiaticus*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 1 lit. d), e), f), g), h) oraz i),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W części A załącznika II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2072⁽²⁾ ustanowiono wykaz agrofagów kwarantannowych dla Unii, których występowania nie stwierdzono na terytorium Unii, a w części B tego załącznika – wykaz agrofagów kwarantannowych dla Unii, których występowanie stwierdzono na terytorium Unii.
- (2) *Candidatus Liberibacter africanus*, *Candidatus Liberibacter americanus* i *Candidatus Liberibacter asiaticus* („określone agrofagi”) są wymienione w części A załącznika II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072. Agrofagi te mają znaczący negatywny wpływ na rośliny cytrusowe w krajach, w których występują.
- (3) Określone agrofagi mogą rozprzestrzeniać się poprzez *Diaphorina citri* Kuwayama i *Trioza erytrae* Del Guercio („określone wektory”), które są wymienione odpowiednio w częściach A i B załącznika II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072.
- (4) Określone agrofagi wymieniono również jako agrofagi priorytetowe w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/1702⁽³⁾ jako agrofagi priorytetowe, ponieważ są to trzy gatunki *Candidatus Liberibacter*, które są czynnikami wywołującymi chorobę Huanglongbing cytrusowych/zazielenienie cytrusowych.
- (5) Aby zapewnić wczesne wykrywanie i zwalczanie określonych agrofagów na terytorium Unii, państwa członkowskie powinny przeprowadzać coroczne kontrole występowania, które obejmują wystarczająco dużą liczbę ocen wizualnych, pobranych próbek i przeprowadzonych testów, z użyciem metod zgodnych z najnowszymi informacjami naukowymi i technicznymi.
- (6) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031 każde państwo członkowskie opracowuje i uaktualnia plan awaryjny dotyczący każdego agrofaga priorytetowego. W oparciu o doświadczenia zdobyte w związku z poprzednimi pojawami należy przyjąć przepisy szczegółowe wdrażające art. 25 rozporządzenia (UE) 2016/2031, aby zapewnić kompleksowy plan awaryjny na wypadek stwierdzenia występowania określonych agrofagów na terytorium Unii.
- (7) W przypadku wystąpienia pojawu określonego agrofaga i w celu zapobieżenia jego rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii państwa członkowskie powinny ustanowić obszary wyznaczone, składające się ze strefy zakażonej i strefy buforowej, oraz zastosować w nich środki zwalczania. Wielkość tych obszarów wyznaczonych należy określić na podstawie zdolności rozprzestrzeniania się określonych wektorów, jeżeli ich obecność została urzędowo potwierdzona.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2072 z dnia 28 listopada 2019 r. ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2008 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 (Dz.U. L 319 z 10.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2072/oj).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1702 z dnia 1 sierpnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 przez ustanowienie wykazu agrofagów priorytetowych (Dz.U. L 260 z 11.10.2019, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/1702/oj).

- (8) W przypadkach stwierdzenia odosobnionego występowania określonych agrofagów ustanowienie obszaru wyznaczonego nie powinno być jednak wymagane, ponieważ w takim przypadku zagrożenie fitosanitarne można szybko ograniczyć do dopuszczalnego poziomu poprzez zastosowanie szczególnych środków. Z tego samego powodu należy uściślić, że odstępstwo to może być stosowane, jeżeli istnieją dowody, że wykryte określone agrofagi nie rozprzestrzeniły się dalej, a występowania określonych wektorów nie stwierdzono na obszarze o szerokości co najmniej 3 km wokół przypadku stwierdzenia odosobnionego występowania, lub jeżeli występowanie stwierdzono w punkcie produkcji, w którym stosuje się fizyczne odizolowanie od określonych wektorów, na obszarach, na których zadomowienie się określonych wektorów na zewnątrz jest niemożliwe.
- (9) Ponadto niektóre określone rośliny uprawia się w punktach produkcji, w których stosuje się fizyczne odizolowanie od określonych wektorów. Jeżeli pojaw określonych agrofagów wystąpi poza takimi punktami produkcji, prawdopodobieństwo, że dotknie on określone rośliny uprawiane w tym punkcie produkcji, jest niewielkie. Właściwe organy powinny być zatem zwolnione z obowiązku stosowania środków zwalczania w odniesieniu do tych określonych roślin, nawet jeżeli rośliny te znajdują one na obszarze wyznaczonym.
- (10) W celu zapewnienia natychmiastowego zastosowania środków zwalczania i zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się określonych agrofagów na pozostałe terytorium Unii kontrole występowania na obszarach wyznaczonych należy przeprowadzać co roku w najbardziej odpowiednim okresie roku i z wystarczającą intensywnością.
- (11) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące prowadzenia miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania poza obszarami wyznaczonymi powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2029 r., aby zapewnić właściwym organom wystarczająco dużo czasu na zaplanowanie takich kontroli, przygotowanie ich projektu, zgromadzenie na ich potrzeby niezbędnych danych statystycznych oraz przydzielenie zasobów wystarczających do ich przeprowadzenia.
- (12) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące projektu miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania na obszarach wyznaczonych oraz dotyczące planu pobierania próbek na potrzeby takich kontroli powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2028 r., aby zapewnić właściwym organom wystarczająco dużo czasu na zaplanowanie i przygotowanie projektu oraz przydzielenie wystarczających zasobów na przeprowadzenie takich kontroli. Ten okres przejściowy powinien być krótszy niż okres przejściowy dla kontroli występowania poza obszarami wyznaczonymi, ponieważ obecność agrofagów na obszarze wyznaczonym umożliwia szybsze gromadzenie niezbędnych danych statystycznych.
- (13) Należy ustanowić wymogi szczególne dotyczące przemieszczania określonych roślin i owoców tych określonych roślin z obszarów wyznaczonych, a także ze stref zakażonych do stref buforowych w przypadku wystąpienia pojawu na terytorium Unii, aby zapewnić, by właściwe organy były w stanie niezwłocznie przeciwdziałać ryzyku rozprzestrzeniania się określonych agrofagów.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się środki zapobiegające zadomowieniu i rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii *Candidatus Liberibacter africanus*, *Candidatus Liberibacter americanus* i *Candidatus Liberibacter asiaticus* oraz środki ich zwalczania w przypadku stwierdzenia ich występowania na tym terytorium.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „określone agrofagi” oznaczają *Candidatus Liberibacter africanus*, *Candidatus Liberibacter americanus* lub *Candidatus Liberibacter asiaticus*;
- 2) „określone rośliny” oznaczają rośliny *Citrus* L., *Fortunella* Swingle, *Poncirus* Raf., *Aegle* Corrêa, *Aeglopsis* Swingle, *Afraegle* Engl., *Atalantia* Corrêa, *Balsamocitrus* Stapf, *Burkillanthus* Swingle, *Calodendrum* Thunb., *Choisya* Kunth, *Clausena* Burm. f., *Limonia* L., *Microcitrus* Swingle, *Murraya* J. Koenig ex L., *Pamburus* Swingle, *Severinia* Ten., *Swinglea* Merr., *Triphasia* Lour., lub *Vepris* Comm., lub ich mieszańce, inne niż owoce bez szypułek i liści;
- 3) „określone wektory” oznaczają *Diaphorina citri* Kuwayama lub *Trioza erytrae* Del Guercio;
- 4) „karta kontroli występowania agrofaga” oznacza publikację Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) „Karta kontroli występowania agrofaga dotycząca choroby Huanglongbing i jej wektorów”⁽⁴⁾;
- 5) „ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania” oznaczają publikację Urzędu „Ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin” [General guidelines for statistically sound and risk-based surveys of plant pests]⁽⁵⁾.

Artykuł 3

Kontrole występowania na terytorium Unii

1. Właściwe organy przeprowadzają coroczne oparte na analizie ryzyka kontrole występowania określonych agrofagów i określonych wektorów w odniesieniu do określonych roślin na obszarach terytorium Unii, na których mogłyby zadomowić się określone agrofagi i określone wektory, biorąc pod uwagę informacje, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga.
2. Projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek stosowany w kontrolach występowania muszą być zgodne z ogólnymi wytycznymi dotyczącymi miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania, aby umożliwić wykrycie – przy wystarczającym poziomie pewności – niskiego poziomu występowania określonych agrofagów na obszarach, które podlegają kontroli występowania.
3. Kontrole występowania przeprowadza się:
 - a) na podstawie poziomu zagrożenia fitosanitarnego;
 - b) na obszarach ryzyka, w tym co najmniej w szkółkach, centrach ogrodnich i miejscach publicznych, punktach produkcji fizycznie odizolowanych od określonych wektorów lub bez takiego odizolowania oraz na innych obszarach, na których może dojść do występowania określonych agrofagów;
 - c) w okresach roku odpowiednich pod względem możliwości wykrycia określonych agrofagów i określonych wektorów, z uwzględnieniem biologii określonych agrofagów, występowania i biologii określonych wektorów oraz występowania określonych roślin.
4. Kontrole występowania, stosownie do przypadku, polegają na:
 - a) ocenach wizualnych określonych roślin w celu wykrycia określonych agrofagów, objawów występowania określonych agrofagów lub oznak występowania określonych wektorów;
 - b) umieszczaniu żółtych pułapek lepowych i stosowaniu metod polegających na strząsaniu agrofagów przez uderzanie w łodygi lub gałęzie lub wykorzystujących czerpak entomologiczny w celu wykrycia określonych wektorów;
 - c) pobieraniu próbek i badaniu molekularnym określonych roślin, zgodnie z odpowiednimi normami międzynarodowymi;
 - d) jeżeli występują określone wektory – pobieraniu z nich próbek i badanie molekularne na obecność określonych agrofagów zgodnie z odpowiednimi normami międzynarodowymi.

⁽⁴⁾ EFSA, 2019. Karta kontroli występowania agrofaga dotycząca choroby Huanglongbing i jej wektorów. doi:10.2903/sp.efsa.2019.EN-1574.

⁽⁵⁾ EFSA, 2020. General guidelines for statistically sound and risk-based survey of plant pests [Ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin], doi:10.2903/sp.efsa.2020.EN-1919.

Artykuł 4

Plany awaryjne

1. Oprócz art. 25 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/2031 każde państwo członkowskie określa w swoim planie awaryjnym procedury identyfikacji właścicieli nieruchomości prywatnych, w odniesieniu do których należy zastosować odpowiednie środki w przypadku wykrycia określonych agrofagów oraz, w stosownych przypadkach, określonych wektorów, powiadamiając o nakazie zniszczenia roślin i uzyskując dostęp do nieruchomości prywatnych.
2. Państwa członkowskie aktualizują swoje plany awaryjne, stosownie do przypadku, do dnia 31 grudnia każdego roku.

Artykuł 5

Ustanowienie obszarów wyznaczonych

1. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania określonych agrofagów na określonych roślinach dane państwo członkowskie niezwłocznie ustanawia obszar wyznaczony do celów zwalczania określonych agrofagów.
2. Obszar wyznaczony składa się ze:
 - a) strefy zakażonej o promieniu co najmniej 50 m wokół określonych roślin uznanych za zakażone określonymi agrofagami; oraz
 - b) strefy buforowej o szerokości co najmniej 3 km wokół granic strefy zakażonej.

W przypadku gdy obszarem ryzyka jest centrum ogrodnicze lub szkółka, granice obszaru wyznaczonego w odniesieniu do strefy zakażonej obejmują całe centrum ogrodnicze lub szkółkę. Ma to zastosowanie dodatkowo do promienia co najmniej 50 m wokół określonych roślin uznanych za zakażone określonymi agrofagami, jak określono w akapicie pierwszym lit. a).

Artykuł 6

Odstępstwa od obowiązku ustanowienia obszarów wyznaczonych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 właściwe organy mogą podjąć decyzję o nieustanawianiu obszaru wyznaczonego, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) istnieją dowody na to, że występowanie określonych agrofagów jest odosobnionym przypadkiem, co do którego nie oczekuje się, że doprowadzi do zadomowienia;
 - b) istnieją dowody na to, że określone agrofagi nie rozprzestrzeniły się dalej, oraz
 - c) nie stwierdzono występowania określonych wektorów na obszarze o szerokości co najmniej 3 km wokół stwierdzonej obecności lub występowanie stwierdzono w punkcie produkcji, w którym stosuje się fizyczne odizolowanie, i istnieją dowody na to, że określone wektory nie mogą się zdomowić na zewnątrz.
2. W przypadku gdy właściwy organ stosuje odstępstwo przewidziane w ust. 1:
 - a) niezwłocznie usuwa i niszczy zakażone rośliny, określone rośliny wykazujące objawy zakażenia oraz sąsiadujące z nimi określone rośliny;
 - b) niezwłocznie intensyfikuje oceny wizualne pod kątem występowania objawów określonych agrofagów oraz badania molekularne na określonych roślinach, zgodnie z odpowiednimi normami międzynarodowymi;
 - c) wprowadza środki na obszarze co najmniej 500 m wokół zakażonej rośliny w celu zapewnienia szybkiego zwalczania określonych agrofagów i wykluczenia możliwości ich rozprzestrzeniania się;
 - d) przez co najmniej 3 lata prowadzi regularne i intensywne kontrole występowania na obszarze o szerokości co najmniej 500 m wokół miejsca, w którym stwierdzono występowanie określonych agrofagów, chyba że po usunięciu zakażonych roślin, określonych roślin wykazujących objawy zakażenia i sąsiadujących z nimi określonych roślin, o których mowa w lit. a), żadne inne określone rośliny nie występują na obszarze co najmniej 500 m wokół miejsca, w którym stwierdzono występowanie określonych agrofagów;

- e) w miarę możliwości identyfikuje pochodzenie zakażenia i ścieżkę związaną z zakażeniem;
 - f) podnosi świadomość społeczną na temat zagrożeń związanych z określonymi agrofagami oraz
 - g) wprowadza wszelkie inne środki, które mogą pomóc w zwalczaniu określonych agrofagów.
3. Obszar wyznaczony wytycza się w oparciu o podstawy naukowe, biologię określonych agrofagów, obecność określonych wektorów, stopień zakażenia, rozmieszczenie określonych roślin na danym obszarze, dowody wskazujące na zadomowienie się określonych agrofagów oraz rodzaj obszaru ryzyka.
4. Jeżeli występowanie określonych agrofagów zostanie potwierdzone w strefie buforowej, wprowadza się środki zwalczania zgodnie z art. 9, a granice strefy zakażonej i strefy buforowej są odpowiednio poddawane przeglądowi i zmieniane.
5. W przypadku potwierdzenia występowania określonych agrofagów na określonych wektorach, ale nie ma określonych roślinach, właściwe organy przeprowadzają wzmożone kontrole występowania określonych agrofagów na określonych roślinach w obrębie obszaru wyznaczonego ustanowionego na podstawie art. 18 rozporządzenia (UE) 2016/2031.
6. W obrębie obszarów wyznaczonych właściwe organy podnoszą świadomość społeczną na temat zagrożeń związanych z określonymi agrofagami oraz na temat środków wprowadzonych w celu zapobiegania ich dalszemu rozprzestrzenianiu się poza te obszary. Organy te zapewniają ponadto, aby podmioty profesjonalne i ogół społeczeństwa wiedziały o wytyczeniu obszarów wyznaczonych.

Artykuł 7

Kontrole występowania na obszarach wyznaczonych

1. Na obszarach wyznaczonych właściwe organy przeprowadzają coroczne intensywne kontrole występowania, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga.
2. Projekt kontroli występowania uwzględnia ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania. Projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek w ramach tych kontroli musi umożliwiać określenie, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 95 %, poziom występowania określonych agrofagów wynoszącego 1 %.
3. Wspomniane kontrole występowania przeprowadza się zgodnie z art. 3 ust. 3 i 4 w celu wykrycia występowania określonych agrofagów na określonych roślinach oraz, w stosownych przypadkach, na określonych wektorach.

Artykuł 8

Zniesienie wyznaczenia

Wyznaczenie może zostać zniesione, jeżeli na podstawie kontroli występowania, o których mowa w art. 7, przez co najmniej trzy kolejne lata nie wykryje się określonych agrofagów na obszarze wyznaczonym.

Artykuł 9

Środki zwalczania

1. W strefie zakażonej, o której mowa w art. 5 ust. 2 lit. a), właściwe organy:
 - a) stosują skuteczne zabiegi fitosanitarne w celu zwalczania określonych wektorów przed usunięciem określonych roślin;
 - b) niezwłocznie usuwają i niszczą wszystkie zakażone rośliny i sąsiadujące z nimi określone rośliny, a także inne określone rośliny wykazujące objawy;
 - c) pobierają próbki określonych roślin, które nie zostały usunięte zgodnie z lit. b), oraz badają je, stosując plan pobierania próbek, który jest w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 99 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %;
 - d) niezwłocznie usuwają i niszczą wszystkie określone rośliny w strefie zakażonej, jeżeli badanie przeprowadzone na podstawie lit. c) doprowadzi do kolejnego stwierdzenia występowania w tej strefie zakażonej.

2. W przypadku gdy określone rośliny są uprawiane w punkcie produkcji, w którym stosuje się fizyczne odizolowanie od określonych wektorów, środki opisane w ust. 1 mają zastosowanie wyłącznie w przypadku wykrycia określonych agrofagów w tym punkcie produkcji.

3. W strefie buforowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 lit. b), właściwe organy zapewniają stosowanie skutecznych zabiegów fitosanitarnych przeciwko określonemu wektorowi lub innych skutecznych środków, takich jak kontrola biologiczna.

Artykuł 10

Środki zapobiegające rozprzestrzenianiu się określonych agrofagów w przypadku wystąpienia pojawu określonych agrofagów na terytorium Unii

1. Właściwe organy w miarę możliwości identyfikują pochodzenie i historię pojawu, w tym pochodzenie określonych roślin, które zostały przemieszczone przed ustanowieniem obszaru wyznaczonego.

2. Określonych roślin, które były uprawiane w punkcie produkcji znajdującym się na obszarze wyznaczonym, nie można przemieszczać poza ten obszar wyznaczony ani z odpowiednich stref zakażonych do stref buforowych, chyba że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) określone rośliny były w całym swoim cyklu życia uprawiane w punkcie produkcji, w którym stosuje się fizyczne odizolowanie od określonych wektorów, zarejestrowanym przez właściwe organy i kontrolowanym z odpowiednią częstotliwością przez te organy;
- b) określone rośliny są transportowane przez obszar wyznaczony lub w jego obrębie w sposób zapobiegający rozprzestrzenianiu się określonych agrofagów, np. w zamkniętych pojemnikach, co przeciwdziała zakażeniu określonymi agrofagami lub wystąpieniu określonych wektorów;
- c) jak najbliżej momentu przemieszczenia dana partia określonych roślin została poddana badaniom molekularnym pod kątem występowania określonych agrofagów przy zastosowaniu planu pobierania próbek, który jest w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 95 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %.

3. Określone rośliny pochodzące spoza obszaru wyznaczonego nie mogą być przemieszczane ze stref zakażonych ani przez nie, chyba że wprowadzono skuteczne środki w celu zapobieżenia ich zakażeniu określonymi agrofagami i ich porażeniu przez określone wektory.

4. Owoców określonych roślin, które były uprawiane w punkcie produkcji znajdującym się na obszarze wyznaczonym, nie można przemieszczać poza ten obszar wyznaczony ani z odpowiednich stref zakażonych do stref buforowych, chyba że owoce te pozbawione są szypulek i liści.

5. Owoców określonych roślin pochodzących spoza obszaru wyznaczonego nie przemieszcza się ze stref zakażonych ani przez te strefy, chyba że owoce te są pozbawione szypulek i liści.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji i pozostałym państwom członkowskim wyniki kontroli występowania przeprowadzonych na podstawie art. 7 na obszarach wyznaczonych w poprzednim roku kalendarzowym, z wykorzystaniem jednego z formularzy określonych w załączniku.

*Artykuł 12***Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 3 ust. 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2029 r.

Art. 7 ust. 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2028 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

CZEŚĆ A

1. **Wzór formularza na potrzeby przekazywania wyników corocznych kontroli występowania**

[illegible]

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1715 z dnia 30 września 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych oraz jego składników systemowych („rozporządzenie w sprawie systemu IMSOC”) (Dz.U. L 261 z 14.10.2019, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1715/oj).

2. Instrukcje wypełniania formularza

Jeżeli wypełniono niniejszy formularz, nie należy wypełniać formularza w części B niniejszego załącznika.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie lub ograniczanie rozprzestrzeniania. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga i zastosowanego na nich podejścia należy dodać stosowną liczbę wierszy.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając stosowną liczbę wierszy: strefa zakażona (SZ) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SZ, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SB, wokół szkółek itp.), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając jeden z następujących opisów:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogród prywatny; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dziko rosnące na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca itp.);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 7: należy wskazać obszary ryzyka rozpoznane na podstawie biologii danego agrofaga/danych agrofagów, występowania roślin żywicielskich, warunków ekoklimatycznych oraz zagrożonych lokalizacji.

Kolumna 8: należy wskazać obszary ryzyka uwzględnione w kontroli występowania, spośród tych określonych w kolumnie 7.

Kolumna 9: należy wskazać: rośliny, owoce, nasiona, glebę, materiał opakowaniowy, drewno, maszyny, pojazdy, wodę, inne, aby określić konkretny przypadek.

Kolumna 10: należy podać wykaz gatunków/rodzajów roślin objętych kontrolą występowania, stosując jeden wiersz dla każdego gatunku/rodzaju roślin.

Kolumna 11: należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrolę występowania.

Kolumna 12: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”.

Kolumny 13 i 14: należy wskazać wyniki, w stosownych przypadkach, podając dostępne informacje w odpowiednich kolumnach. Próbkę „nieokreślone” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 15: należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania, w przypadkach stwierdzenia występowania w SB. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawie agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że stwierdzenie występowania jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku należy wskazać powód niepodawania tych informacji w kolumnie 16 („Uwagi”).

Dz.U. Lz 11.11.2025

1. Opis obszaru wyznaczonego (OW)							
Nazwa	Data ustanowienia						
2. Początkowa wielkość OW (ha)							
3. Wielkość OW po aktualizacji (ha)							
4. Podjęcie							
5. Sreńca							
6. Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania							
Opis	Liczba						
7. Terminy							
8. Populacja docelowa							
Gatunki żywicielskie							
Ochrona i/lub inny bariery odpowiadającej jednemu							
Jednostki kontrolne							
9. Jednostki epidemiologiczne							
Opis	Jednostki						
10. Metody wykrywania							
Oxymetryczne							
Zakładanie pułapek							
Testy							
Inne metody							
11. Skuteczność pobierania próbek							
12. Ciężkość metody							
13. Czynniki ryzyka (działania, lokalizacje i obszary)							
Czynnik ryzyka							
Poziomy ryzyka							
Liczba lokalizacji							
Ryzyko względne							
Odcinek populacji żywicielskiej							
14. Liczba skontrolowanych jednostek epidemiologicznych							
15. Liczba ocen wizualnych							
16. Liczba próbek							
17. Liczba pułapek							
18. Liczba miejsc, w których założono pułapki							
19. Liczba testów							
20. Liczba innych środków							
21. Wyniki							
Dodatkowe							
Ujemne							
Nadużycie							
Numer		22. Numer powiadomienia o pojawieniu się agrofagów przekazanego, w stosownych przypadkach, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1715					
Data							
23. Osiągnięty poziom ufności							
24. Stwierdzenie nasilenia							
25. Uwagi							

2. Instrukcje wypełniania wzoru formularza

Należy wyjaśnić założenia leżące u podstaw projektu kontroli występowania według pojedynczych agrofagów. Podsumowanie i uzasadnienie:

- populacja docelowa, jednostka epidemiologiczna i jednostki kontrolne,
- metoda wykrywania i czułość metody,
- czynniki ryzyka wskazujące poziomy ryzyka i odpowiadające im ryzyko względne oraz odsetek populacji roślin żywicielskich.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie lub ograniczanie rozprzestrzeniania. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga i zastosowanego na nich podejścia należy dodać stosowną liczbę wierszy.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając stosowną liczbę wierszy: strefa zakażona (SZ) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SZ, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SB, wokół szkółek itp.), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając jeden z następujących opisów:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogrody prywatne; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dziko rosnące na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca itp.);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 7: należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrole występowania.

Kolumna 8: należy wskazać wybraną populację docelową, podając odpowiednio wykaz gatunków/rodzajów żywicielskich i obszar. Populację docelową definiuje się jako zbiór jednostek kontrolnych. Jej wielkość jest określana zwykle na potrzeby użytków rolnych w hektarach, ale mogą to być działki, pola, szklarnie itp. Należy uzasadnić swój wybór w części dotyczącej podstawowych założeń. Należy wskazać jednostki kontrolne objęte kontrolą występowania. „Jednostka kontrolna” oznacza rośliny, części roślin, towary, materiały, wektory agrofagów, które zostały poddane ocenie w celu zidentyfikowania i wykrycia agrofagów.

Kolumna 9: należy wskazać poddane kontroli występowania jednostki epidemiologiczne wraz z ich opisem i jednostką miary. „Jednostka epidemiologiczna” oznacza jednorodny obszar, na którym interakcje między agrofagiem, roślinami żywicielskimi oraz czynnikami i warunkami abiotycznymi i biotycznymi doprowadziłyby do tej samej sytuacji epidemiologicznej w przypadku wystąpienia agrofaga. Jednostki epidemiologiczne są elementami podziału populacji docelowej, które są jednorodne pod względem epidemiologii i obejmują co najmniej jedną roślinę żywicielską. W niektórych przypadkach cała populacja żywicielska w danym regionie/na danym obszarze/w danym państwie może zostać określona jako jednostka epidemiologiczna. Mogą to być regiony wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS), obszary miejskie, lasy, ogrody różane lub gospodarstwa rolne bądź hektary. Wybór jednostek epidemiologicznych należy uzasadnić w części dotyczącej podstawowych założeń.

Kolumna 10: należy wskazać metody stosowane podczas kontroli występowania, w tym liczbę czynności wykonanych w każdym przypadku, w zależności od szczególnych wymagań prawnych dotyczących każdego z agrofagów. Wskazać „brak”, jeżeli informacje w określonej kolumnie nie są dostępne.

Kolumna 11: należy podać szacunkową ocenę skuteczności pobierania próbek. Skuteczność pobierania próbek oznacza prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny. W przypadku wektorów jest to skuteczność metody pod względem wychwycenia wektora dodatniego, gdy wektor taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania. W przypadku gleby jest to skuteczność wyboru próbki gleby zawierającej agrofaga, gdy agrofag taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania.

Kolumna 12: „czułość metody” oznacza prawdopodobieństwo prawidłowego wykrycia występowania agrofaga daną metodą. Czulość metody definiowana jest jako prawdopodobieństwo, że test na rzeczywiście dodatnim żywicielu da wynik dodatni. Wartość tę uzyskuje się przez pomnożenie wartości określającej skuteczność pobierania próbek (tj. prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny) przez wartość określającą czułość diagnostyczną (uzyskaną na podstawie oceny wizualnej lub badania laboratoryjnego wykorzystywanego w procesie identyfikacji).

Kolumna 13: należy podać czynniki ryzyka w różnych wierszach, wypełniając tyle wierszy, ile jest konieczne. Dla każdego czynnika ryzyka należy wskazać poziom ryzyka i odpowiadające mu ryzyko względne oraz udział populacji żywicielskiej.

Kolumna B: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”. Informacje, które należy przedstawić w tych kolumnach, są związane z informacjami zawartymi w kolumnie 10 „Metody wykrywania”.

Kolumna 18: należy wskazać liczbę miejsc, w których założono pułapki, jeżeli liczba ta różni się od liczby pułapek (kolumna 17) (np. ta sama pułapka jest wykorzystywana w różnych miejscach).

Kolumna 21: należy wskazać liczbę próbek, w przypadku których stwierdzono wynik dodatni lub ujemny lub w przypadku których wynik nie został określony. Próbkę „nieokreśloną” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 22: należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawie agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że stwierdzenie występowania jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku należy wskazać powód niepodawania tych informacji w kolumnie 25 („Uwagi”).

Kolumna 23: należy wskazać czułość kontroli występowania zgodnie z międzynarodowym standardem dla środków fitosanitarnych (ISPM) 31. Tę wartość osiągniętego poziomu ufności w odniesieniu do niewystępowania agrofaga oblicza się na podstawie przeprowadzonych badań (lub pobranych próbek), biorąc pod uwagę czułość metody i szacowane nasilenie.

Kolumna 24: należy wskazać szacowane nasilenie na podstawie szacunków przed kontrolą występowania dotyczących prawdopodobnego rzeczywistego nasilenia agrofaga na danym polu. Szacowane nasilenie określa się jako cel kontroli występowania i odpowiada ono kompromisowi, który ustalają osoby zarządzające ryzykiem pomiędzy ryzykiem wystąpienia agrofaga a zasobami dostępnymi na potrzeby kontroli występowania. Zazwyczaj na potrzeby kontroli wykrywającej przyjmuje się wartość równą 1 %.